

Misna slavlja i župni oglasi

Uskrсни Ponedjeljak 17. travnja	10 OŠTARIJE: + Dragan i ob. Mihaljević i Fudurić; Marija i Dragan Prebeg; Marija i Milan Gašparović; Ana Mihaljević (8. dan). 12 VOJNOVAC: Na čast Sv. Josipu i za zdravlje jedne osobe; Na čast Sv. Ante za duhovno i tjelesno zdravlje i za blagoslov blaga i ljetine. 17 SKRADNIK: + Nikola Luketić; Branko Rebrović; ob. Ljubanović, Crnković i Latinović
Uskrсни utorak, 18. travnja	18.30 + Robert Neralić; ob. Kraina i Dragan Cindrić 19.30 VOJNOVAC: Pobožnost Sv. Anti (5. utorak)
Uskrсна srijeda, 19. travnja	18.30 + Nikola, Mijat, Marija i ob. Brajković; Kruno, Valentin, Anka i ob. Kostelić; Juraj, Anka, Josip i ob. Mihaljević (iz Grabe)
Us. čet - 20. travnja	18.30 + Marija, Franjo i Marija Žlimen
Us. petak - 21. travnja	18.30 + Mate, Kate i Jeka Hodak
Uskrčna subota 22. travnja	18.30 + Đurđa i Milan Rendulić; Jure i Josip Franjković; Jure Rebrović; Jure Žlimen; Franjo i Marija Žlimen.
23. travnja Bijela nedjelja	10 SVETIŠTE: Misa za narod BOŽJE MILOSRĐE 12 CEROVNIK: + Marko, Franje i Milka Gerovac; Nikola Luketić 17 SKRADNIK: + Milka Božičević

U SKRS – središnji događaj vjere čestitam svim kršćanima, katolicima i pravoslavcima. Ove godine iste nedjelje slavimo pobjedu života nad smrću, dobra nad zlom ...

S POMENICU Župe JOSIPDOL autora prof. Franje Puškarića možete naručiti u pretplati po cijeni od 100 kuna. Poslije promocije cijena će biti 150 kuna.

K KATOLIČK Crkva nedjelju iza Uskrsa slavi **Božje Milosrđe**. Pozivamo osamljene osobe na zajednički ručak u Oštarije poslije misnog slavlja. Prijavite se do srijede...

R ADOSNI smo što je skupljana **42. vreća** plastičnih čepova koje namjenjujemo za djecu oboljelu od leukemije. „*Grijeh je baciti ono što drugima može pomoći!*“

S VOJ dar za obnovu crkvenih objekata i pomoć Crkvi ili godišnji prilog od 200 kuna za Župu Oštarije ili 150 kuna za Župu Cerovnik možete uplatiti na račun Župe:

Župa Oštarije	IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

IMAM PRAVO ŽIVJETI!
I ŽELIM ZAKONE KOJI ĆE ME ZAŠTITITI!

Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com

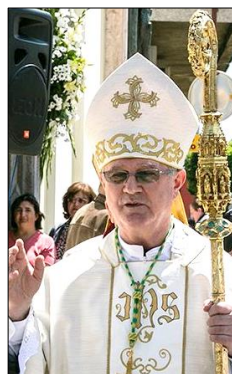

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

16. travnja 2017. • USKRS • God. VIII. • br. 16 (346)

Patnja i križ nisu cilj našega puta

Korizmeno-uskršna poruka mons. Zdenka Križića

S ovom korizmeno-uskršnom porukom želim prije svega pozdraviti sve slušatelje u Domovini i inozemstvu.

Nakon što je Isus određeno vrijeme boravio sa svojim učenicima, i pošto su oni mnogo toga od njega čuli i vidjeli, što je u njima nerijetko izazivalo udivljenje, posebno kada su promatrali čudesa koja je činio, Isus im počinje otvoreno govoriti o nekim strašnim stvarnostima koje će mu se u skoroj budućnosti dogoditi. Bilo je to upravo ono što učenici nikako nisu željeli i što ne mogu prihvatiti, a to je Isusov križ, njegova muka i stradanje. Istina, svaki put kada govori o svojoj mucu i smrti, Isus uvijek naglašava i svoje uskrsnuće. Međutim, učenici čuju samo ono prvo, dok na spomen uskrsnuća uopće ne reagiraju jer im je ta stvarnost posve daleko i o njoj ništa ne znaju.

Kada im je prvi put govorio o svojoj patnji i uskrsnuću, evanđelisti Matej i Marko zapisali su da ga Petar vodi na stranu i gotovo prekorava što uopće nešto takvo govori. A Petar je samo malo prije, u ime učenika, priznao Isusov božanski identitet i čuo njegove ugodne riječi: „Blago tebi, Šimune.“ Sada Petar čuje riječi koje mu se nisu nimalo dopale: „Odlazi od mene, Sotono!“ Isus je već tada upozorio da je jedan od glavnih ciljeva Sotone rastaviti Isusovu Crkvu od njegova križa.

Odmah poslije toga Isus posve jasno veli svojim učenicima da ne može biti njegov učenik ni jedan koji nije spreman uzeti svoj križ. U tom času, čini se, Isus nije imao još niti jednog pravog učenika, jer ni jedan od njih nije bio spreman odgovoriti tome Isusovu zahtjevu.

Malo kasnije Isus po drugi put govori o svojoj mucu, smrti i uskrsnuću, a evanđelist Marko bilježe da učenici „ne razumješe te besjede, a bojahu ga se pitati“ (Mk 9,32; slično navodi i evanđelist Luka - 9,45). Znaju kako je prošao Petar kada se pobunio protiv toga njegova plana pa se ne usuđuju išta pitati. Matej dodaje samo to da su se učenici silno ražalostili slušajući taj njegov navještaj (Mt 17,23).

Nakon izvjesnog vremena slijedi i treći, još detaljniji navještaj muke, smrti i uskrsnuća (Mk 10,32sl; Mt 20,17sl; Lk 18,31sl), ali učenici sada samo šute i ne pokazuju nikakvu reakciju. Luka navodi tek to da učenici „ništa od toga ne razumješe.“

Da ništa ne razumiju vidi se i iz toga što se, i nakon trećeg navještaja muke, smrti i uskrsnuća, kada se ta stvarnost jako približila, učenici među sobom prepiru tko je među njima najveći odnosno tko će u Isusovu kraljevstvu sjediti njemu zdesna a tko slijeva (v. Mt 20,20-28). Naime, Petar i učenici računaju samo na Isusovu

slavu, a s njime i na svoju vlastitu, i to još za zemaljskog života. O drugom životu nemaju nikakvu ideju. Važno im je ugodno proživjeti ovaj život. Svaki oblik križa i patnje njima je neprihvatljiv jer nije u skladu s tim njihovim očekivanjima. Bez obzira na to što Isus uvijek kada spominje muku i smrt spominje i uskrsnuće, Petar i drugi učenici registriraju samo onaj prvi dio navještaja, tj. da će Isus biti mučen i ubijen, a to u njima izaziva paniku. Ne mogu nikako doći do onoga „trećeg dana“ odnosno do uskrsnuća.

O njihovu raspoloženju govori i primjer one dvojice učenika koji razočarani, nakon Isusove smrti i pokopa, napuštaju Jeruzalem prepun gorkih iskustava i odlaze prema Emausu - žale se da su prošla već tri dana od njegove smrti, a nikakvih utješnih vijesti nemaju. „Mi smo se nadali“, vele oni, ali se ta nada već posve ugasila. To pokazuje kako je slaba ljudska nada - niti tri dana ne može izdržati! Međutim, glavni problem je njihova slaba vjera. Iz slabe vjere ne može izići jaka nada.

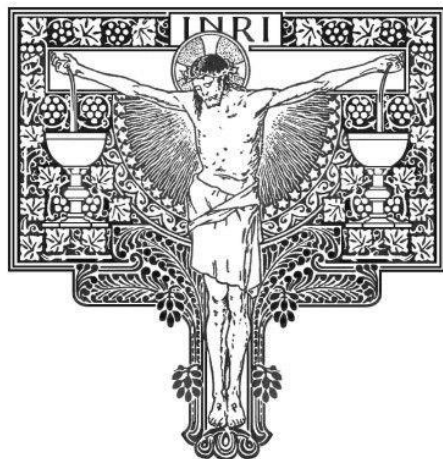
Petar i učenici ne vide ništa drugo osim križa, patnje i smrti. Navještaj uskrsnuća, u tim trenucima, ne daje im nikakvu utjehu. Kada čovjek gleda samo patnju i križ i zaustavlja se na tome, on se tada ne može otvoriti većoj stvarnosti, većoj Božjoj ponudi.

Patnja i križ nisu cilj našega puta. Oni su sredstvo. No iako su neizostavno sredstvo za ostvarenje cilja, uvijek je nužno i potrebno gledati na ono 'iza' križa. Bez toga križ nas može samo dotući, baciti u očaj i beznade.

Sinoptici izvješćuju kako je i kod Isusove patnje na križu nastala tama od šeste do devete ure – što je po našem računanju vremena, od podne do tri sata. Nakon toga tami je bio kraj. To je konkretna poruka svim patnicima: vaša patnja je određena granica preko koje ona ne može. Brate i sestro koji trpite, nemojte očajavati, vaše patnje imaju granicu. I Bog neće dopustiti da se ta granica prijeđe. Bog je silno osjetljiv na ljudsku patnju. Kada ne bi bio takav, ne bi bio niti pravi otac. Kroz cijelu povijest spasenja vidimo kako je On blizu čovjeku patnje, dijeleći s njim njegovu patnju.

Mojsiju se Bog javlja iz trnja i time pokazuje kako trpi jer njegov narod trpi. Kada narod odlazi u Babilonsko sužanjstvo prorok Jeremija prenosi Božje suosjećanje s narodom: „Satrven sam što je kći naroda mojega satrvena, žalostan sam, stravom obuzet“ (Jer 8,21). To Božje žalovanje s narodom pokazuje se još očitijim u Isusovu plaču nad Jeruzalemom, nad smrću Lazarovom, i mnogim ganućima u susretu s osobama patnje. Nije to nekakva Božja gluma, nego istinska bol Oca koji trpi zbog patnje svoje djece i želi im reći da im je bliz i da je njihova patnja pod njegovim nadzorom te da u patnji neće nikada biti ostavljeni.

Ljudski život je takav da je u njemu patnja neizbježna, jer je i smrt neizbježna. Ali smrt ne znači svršetak ljudskog života. Bog ne može dopustiti da njegova slika

završi u ništavilu. Onima koji u njega vjeruju Isus obećava uskrsnuće i život vječni. Bez uskrsnuća i vječnog života, ovome životu na zemlji ne bi se mogao naći pravi smisao. Sveti Pavao će u tom smislu naglasiti: „Ako Krist nije uskrsnuo, uzaludna je vjera vaša... Ako se samo u ovom životu uzdamo u Krista, najbjedniji smo od svih ljudi“ (1Kor 15,17.19).

Uostalom, promotrimo ono "veliko mnoštvo (mučenika), što ga nitko ne mogaše izbrojiti, iz svakoga naroda, i plemena, i puka, i jezika" (Otk 7,9) – zar su to bili neki nastrani ljudi koji bi nizašto žrtvovali svoj život? A bilo je mnogo i onih koji su imali itekako ugodan i, u materijalnom smislu, siguran život. Takav život mogli su dati i žrtvovati samo zbog jakog iskustva Boga i duboke sigurnosti vječnog života koju su crpili iz toga iskustva. Oni su smrt nazivali „dies natalis“ - „dan rođenja“ za novi i besmrtni život.

Stoga, dok u ovoj pastoralnoj godini razmišljamo o otajstvu ljudske patnje, uprimo pogled prema uskrsnom Gospodinu koji ima odgovor i lijek za naše patnje. On je naše boli uzeo na sebe i nama otvorio vrata vječnog života, gdje patnje ni suze biti neće.

Blagdan Uskrsa je blagdan veličine ljudskoga života i njegova smisla. U ovom blagdanu možemo naći i smisao naših patnji, kakve god one bile. Neka blagdan Uskrsa prožme radošću svakog čovjeka vjere, neka bude istinsko ohrabrenje onima koji pate, koje ovaj život iscrpljuje do krajnjih granica.

S tim željama i molitvama, svima vama, braćo i sestre u Domovini i inozemstvu, želim sretan i blagoslovljen Uskrs i s njime, u svima nama zajedno, uskrsnuće novih snaga, novih nada i novih životnih poleta!

*Želi vam gospićko-senjski biskup
mons. Zdenko Križić*

***Apostolski zbor Župa Cerovnik i Oštarije
na Veliki Četvrtak, 13. travnja 2017.***

Josip Anušić		Hrvoje Herceg
Dragan Belobrajdić		Srećko Jandrić
Draško Bertović		Marko Jularić
Milan Bokulić		Josip Mihaljević
Josip Božičević		Mihael Pec
Miroslav Božičević		Marko Poljak
Josip Cazin		Andrija Poljak
Josip Cindrić		Anton Puškarić
Jure Cindrić		Vlado Ševrović
Jure Nune Cindrić		Mato Vrhovac
Darko Franjković		Damir Žilić
Ivica Franjković		

Nedjelja Božanskog Milosrđa

Obiteljski stol za usamljene osobe - nedjelja 23. travnja u Oštarija!